

LISTEK.

Ljubezen do domovine.

Spisal Franc Aleks. Meško.

V dnevih nesreče in bēde, v dnevih, ki mi tare dušo obup, si mi jedina podpora, jedina tolažba ti, ljubezen do svete naše domovine, ljubezen do rodne grude, ljubezen do onih krajev, kjer sem brezskrben deček igral prve igre s sodrugi svojimi, ljubezen do milega jezika slovenskega, v katerem mi je govorila v dneh mladosti, sreče in brezskrbnosti majka moja . . .

Kam bi že zabredel, ko bi ne bilo tebe, sveta ljubezen domovinska?! Kako bi prenašal življenja pezo, ko me ne bi krēpila misel, da človek, da moč ne živi le sebi, radi samega sebe, ampak da živi domovini svoji, narodu svojemu.

Kakor vodi mornarja v temni noči jasna zvezdica na svodu nebesnem, tako vodiš ti, ljubāv domovine, mene mej zavajočimi prepadi, mej štrlečimi skalami tega življenja.

Ti si oni dragoceni kamen, oni svitli kristal, od katerega sijejo v noč in temo življenja mojega ogrevajoči, blagodejni žarki. Ž njimi se poji duša moja, iz crpa moč za boj v življenju.

Sveti mi jasno na potu v življenje, krepi me tudi v prihodnje, vodi me srečno, kaži mi pravo pot!